

ငွေရည်ဖွဲ့

(ခွင့်ထူးပန်)

မိန်းမချောလေးများ

ငွေရည်ဖွဲ့(ခွင့်ထူးပန်)

မိန်းမချောလေးများ

အပိုင်း(၁)

"တီ... တီ ... တီ ... တီ ..."

မနက်ခင်း နာရီနှိုးစက်သံကိုပိတ်ပြီး တခတ်နှိုးလာခဲ့သည်။ တခတ်လိုပဲ တခတ်ရဲ့သူငယ်ချင်းတွေလည်းနှိုးလောက်ပြီထင်ပါရဲ့။

တခတ်ရဲ့နာမည်က ပန်းတခတ် မိန်းမချောလေးများအဖွဲ့ရဲ့ခေါင်းဆောင် အသက်အရွယ် မတိမ်းမယိမ်းတွေဆိုတွေပေမဲ့ သူတို့အားလုံးနဲ့ယှဉ်ရင်တခတ်က လပိုင်းလောက်ကြီးတယ်။ တခတ်တို့အဖွဲ့ကငါးယောက်ရှိတယ် တခတ်ရယ်၊ ပိုးကြိုးလို့ခေါ်တဲ့ ပိုးကြိုးသီ နောက်တစ်ယောက်က ထာထာ(ခ) ထာဝရမေ၊ ပြီးတော့ စံစံ (ခ) စံတော်ချိန် နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကတော့ ရှင်ရှင် နာမည်အပြည့်စုံကရှင်သစ္စာ အားလုံးထဲမှာအငယ်ဆုံးနဲ့ အကဲဆုံး အသည်းဆုံးလေး။ တခတ်တို့တွေအားလုံးက တက္ကသိုလ်မှာ ပထမနှစ်က နေစပြီးခင်လာခဲ့တာ အခုချိန်ထိ ညီအစ်မတွေလိုပဲ။ မိဘတွေအားလုံးက လည်းသူ့နေရာသူရှိပြီးသားတွေ ။ တခတ်မိဘတွေက

‘ပန်းကမ္ဘာ’ စိန်ရွှေရတနာဆိုင်ပိုင်ရှင်၊ ပိုးကြိုးမိဘတွေက ‘အလင်းတမန်’ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၊ ထာထာမိဘတွေက ‘မေ’ ပိုးထည်တိုက်ပိုင်ရှင်၊ စံစံမိဘကတော့ ကျောက်မျက်ရတနာကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၊ နောက်ဆုံး ကျန်တဲ့ရှင်ရှင်မိဘတွေကတော့ သွင်းကုန် ထုတ်ကုန် လုပ်ငန်းကိုလုပ်ကိုင်ကြတယ်။ တခတ်တို့အားလုံးက ဘာမှပူစရာမလိုတဲ့တစ်ဦးတည်းသော

သမီးတွေ မိဘတွေအားလုံးကလည်း တခတ်တို့ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေကာ ကိုယ်ကြိုက်ရာ ဝါသနာပါရာလုပ်ဖို့ ခွင့်ပြုထားတာကြောင့် တခတ် တို့ငါးယောက်လုံးစုပြီး လုံးချင်းတိုက်တစ်လုံး ဝယ်ကာ ထိုတိုက်လေးမှာနေ ကြသည်။ လုပ်ငန်းကတော့ `` Girls `` Fashion & Beauty Salonကိုတွဲဖွင့် ထားတာပါ။ မိဘတွေရဲ့အရှိန်အဝါ တခတ်တို့ရဲ့ပုံစံကြောင့် တခတ်တို့ အားလုံးကို တော်တော်များများသိကြသည်။ လူတိုင်းရဲ့ပါးစပ်ဖျားမှာ နာမည်ကြီး မိန်းကလေးတိုင်းအားကျနေတဲ့ `မိန်းမချောလေးများ´ အဖွဲ့လို့ ပြောရင်မမှားဘူး။ လိုအပ်ချက်မရှိ ပြစ်ချက်မရှိတစ်ယောက်တစ်မျိုးစီလှ တယ် ပေါ်လွင်တဲ့အချက်တွေရှိတယ် ဒါတွေကြောင့်လည်း နာမည်ကြီးတာ ဖြစ်မည်။

တခတ်က ချောတယ်လှတယ် အားလုံးထဲမှာပေါ်လွင်တယ်။ ဆံပင်အရှည် လေးနဲ့မြန်မာဆန်ဆန်လေးပဲ အမြဲဝတ်ကာနန်းဆန်တဲ့အလှမျိုး။ အားလုံး ထဲမှာ သူက တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်တယ်။ အနေအထိုင်အေးဆေးတယ်။ တစ်ခါတလေ သူလည်းအဖွဲ့ထဲမှာသောင်းကျန်းပြီး ပေါတောတောနေ တယ်။

နောက်တစ်ယောက်က ပိုးကြိုးသီ

သူက ခါးအောက်မရောက်တရောက် ဆံပင်ရှည်လေးနဲ့ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း လေးကို ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်။ တခတ်ပြီးရင်းသူဟာ ဒုတိယ။ သူကလည်း တ ခတ်တို့ထဲလူသိများတဲ့သူတစ်ယောက်ပဲ ဘာလို့ဆို သူဟာတခတ်လို့ တည်ငြိမ်တယ်လို့ထင်ရပေမဲ့ အမြဲတလွဲလုပ်တတ်လွန်းလို့ပါ။

ထာဝရမေ ပခုံးသာသာဆံပင်လေးတွေကို ပုံစံအမျိုးမျိုးလုပ်ကာ သူမှန်း သိသာစေတာက စကပ်ပဲအမြဲဝတ်လို့ပါ။ သူတို့အားလုံးထဲမှာဆိုရင် ထာ ထာက စကပ်ဝတ်ရတာကို ကြိုက်နှစ်သက်တယ် တစ်ခါတလေဆိုကလေး

ဆန်ပြီး တစ်ခါတလေဆိုသူက တခတ်တို့ထက်ပိုပြီး ရင့်ကျက်တယ်။

စံတော်ချိန်ကနာမည်နဲ့လိုက်ဖက်စွာ အချိန်တိကျတာကို ကြိုက်တဲ့လူတစ်ယောက် သူတို့အားလုံး အတူတူမနက်တိုင်းနှိုးစက်နဲ့ တစ်ချိန်တည်းထရတာ စံစံကြောင့် အဲဒီစည်းကမ်းကိုဖောက်ဖျက်ပြီး အားလုံးရဲ့နောက်ဆုံးမှာ နိုးတာက ရှင်သစ္စာ

ရှင်ရှင်က သီချင်းတွေကိုကြိုက်နှစ်သက်တယ် Show ပွဲတိုင်းအမြဲသွားတယ် မသွားဖြစ်ရင်ဖုန်းထဲက ကြည့်တယ်။ ညဆိုနောက်ကျမှအိပ်တယ်။ အဆိုးဆုံးနဲ့ ချစ်စရာအကောင်းဆုံး ကောင်မလေးဆိုရင်မမှား။

အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်လို့ အခန်းရှေ့ကို ကိုယ်စီထွက်လာချိန် တံခါးမဖွင့်ပဲ နောက်ဆုံးကျန်နေတဲ့အခန်းက ရှင်သစ္စာ သူတို့လေးယောက်လုံး တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ပါပါပြီးကာ ရှင်ရှင်ရဲ့အခန်းဘက်ကိုဦးတည်လိုက်သည်။ ထိုအချိန် သူတို့ ရှင်ရှင်ရဲ့အခန်းထဲက သီချင်းသံတချို့ကြားလိုက်ရတယ်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်နားမလည်စွာ ပြန်ကြည့်ရင်း အခန်းတံခါးကိုဖွင့်လိုက်တော့ မြင်လိုက်ရတဲ့လူကြောင့် အံ့ဩပြီး နှုတ်မှပြိုင်တူ ပြောလိုက်တာက

"ရှင်ရှင် ရူးသွားပြီလား ..."

သူတို့စကားကြားတော့ ရှင်ရှင် သီချင်းသံကိုတိုးလိုက်ကာ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"ရှင်ရှင်က ဘာလို့ရူးရမှာလဲ တခတ်တို့နော် မဟုတ်တာမပြောနဲ့ ..."

သူ့စကားကြောင့် တခတ်တို့အားလုံးခေါင်းခါကာ သူ့ကိုထူးဆန်းတဲ့ သတ္တဝါတစ်ကောင်လို ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအကြည့်ကို ရှင်ရှင်ကနား

လည်စွာ သူတို့အားလုံးကိုသွားဖြဲပြပြီး

"ဟဲ ဟဲ ... ဒီနေ့ ရှင်ရှင်အရမ်းကြိုက်တဲ့ အဆိုတော်နေအိမ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ
ကို ပြန်လာမှာလေ အဲဒါ ဇွနာရီလေဆိပ်မှာ သွားစောင့်မလို့ ဟဲဟဲ ..."

သူ့စကားကြောင့်အားလုံး အံ့သြကာ...

"ဘာ..."

အော်သံကြောင့် တစ်အိမ်လုံး သူတို့လေးယောက်အသံလွှမ်းသွားပြီး
ရှင်ရှင်တစ်ယောက်ကိုယ်လေးတုန်သွားကာ ...

"ဘာလို့အရမ်းအော်တာလဲ ..."

"အော်စရာဖြစ်အောင်လုပ်တာ ဘယ်သူလဲမိရှင်ရှင် ... အလုပ်ကိစ္စအရေး
ကြီးရင်တောင်တစ်ခါမှ အစောကြီးမထဖူးဘူး အခါကြီးရက်ကြီးလူကြီးတွေ
သွားကန်တော့မယ်ဆိုရင်လည်း စောစောမထ အမြဲနောက်ကျတယ် စောင့်
ရတယ် ..."

တခတ်ပြောလိုက်တဲ့စကားကို ရှင်ရှင်ဆုံးအောင်နားထောင်ပြီး နောက်
တော့ပြုံးပြကာ

"ဒါကတော့ မမတခတ်ကလည်း ဟဲဟဲ ရှင်ရှင်အရမ်းကြိုက်တဲ့အဆို
တော်ဖြစ်နေတာကိုး ..."

"တော်တိတ် ..."

တခတ်ပြောလိုက်တော့ အားလုံးက ရှင်ရှင်ကို ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့အကြံ
ညွှနဲ့ ကြည့်လိုက်ကြသည်။

"ဟွန့် ရှင်ရှင်စောစောနိုးတာကြတော့ အကောင်းမမြင်ဘူး နောက်ကျတာ
ကြတော့လည်း ပြောတယ် ဘယ်လိုလူတွေနဲ့လာနေရလဲမသိဘူး လာမတား
နဲ့ရှင်ရှင်တို့ကတော့ ကိုကိုနေအိမ်ကိုလေဆိပ်သွားစောင့်မှာ တားတဲ့သူ

ရှင်ရှင်နဲ့စစ်ခင်းရမယ်ဒါပဲ ..."

ပြောပြီးတာနဲ့ သူတို့အားလုံးရှေ့ကနေ ဘောက်ဆတ်ဆတ်နဲ့ထွက်သွားတဲ့ ရှင်ရှင်ကိုကြည့်ပြီး တခတ်တို့အားလုံးပြီးလိုက်ကြသည်။ လုပ်ချင်တာရှိရင် မျက်နှာချိုသွေးပြီးအားလုံးကို မမတို့အစ်မတို့ခေါ်... အချို့ကျွေး.... မရရင် တော့ အခုလိုမျိုး ဘုကန့်လန့်ပြောသွားတတ်သည်။ အသက်ရွယ်ဟာ အတူတူလောက်ဆိုတော့ အားလုံးကနာမည်ခေါ် နင်နဲ့ငါနဲ့ပဲပြောကြတာ များပြီး အခုလို လိုအပ်တဲ့အချိန်ကျရင်တော့ မျက်နှာချိုသွေး နင် ငါကနေ မမ ညီမလေး အစ်မဖြစ်ကုန်ကျတာ သူတို့အဖွဲ့ရဲ့ ပုံစံလေးတစ်ခု။ တခတ် လည်း ဘယ်လိုပဲရင့်ကျက်တည်ငြိမ်တယ်ပြောပြော ၅ယောက်ဆုံရင်တော့ သူတည်ငြိမ်တာတွေပျောက်ကုန်သည်။ ခေါင်းဆောင်ဆိုတော့ တစ်ခုခုဆို သူပဲ အစစအရာရာ လိုက်လုပ်ပေးရတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သူကိုယ်တိုင်မ မှားအောင်နေရ၏။

ဆိုင်ရောက်တော့ လုပ်စရာရှိတာလုပ် ရှင်းစရာရှိတာရှင်း Ordersမှာထား တဲ့ပစ္စည်းတွေကိုနေရာချနဲ့အသီးသီးအလုပ်ရှုပ်နေကြပေမဲ့ ရှင်ရှင်တစ် ယောက်ကတော့ နာရီတကြည့်ကြည့်နဲ့ ထိုင်မရထမရဖြစ်နေသည်။ သူ့ကို ကြည့်ရင်း မျက်စိနောက်လာတော့ စံစံကအနားကပ်ကာ ...

"ဟဲ့ ရှင်ရှင် နင်အငြိမ်နေလို့မရဘူးလား ငါတခတ်နဲ့တိုင်လိုက်မှာနော်"

"ဘာဖြစ်လဲ စံတော်ချိန်မနင်အေးဆေးနေနော်"

နှစ်ယောက်သားအံ့ကြိတ်သံနဲ့ တခတ်မကြားအောင်တိုးတိုး တိုးတိုးနဲ့ ပြောနေကြ၏။ သူတို့အားလုံးက ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်တခတ်ကိုတော့ ရှိန်ကြ သည်မဟုတ်လား။ ကျောင်းမှာကတည်းက အနေထိုင်အေးဆေးတော့ တ ခတ်ကို သူတို့ဘာမှမပြောရဲကြ။ အမြဲတမ်းလိုလိုတော့ သူတို့အားလုံးစု

လိုက်ရင် တည်ငြိမ်တဲ့တခတ်ပါပေါသွားသည်။

"နေလို့ရမလား တခတ်မမြင်သေးလို့မြင်ရင် နင်ပြောခံရမှာစိုးလို့ ငါသတိပေးနေတာ အားလုံးပြီးရင် မနက်စာသွားစားဖို့ နင်မေ့နေတာလား"

"မမေ့ပါဘူးစံစံရယ် "

"ဒါဆိုလည်းလုပ်စရာရှိတာလုပ်လေ ငါသတိပေးပြီးပြီနော်"

ရှင်ရှင်လည်းဘာမှမပြောတော့ပဲ သူမလုပ်စရာရှိတာလုပ်လိုက်သည်။ မနက်ဆိုဇနာရီထဲ ဆိုင်ကို၇နာရီအရောက် ပြီးရင်ဆိုင်မှာလုပ်စရာရှိတာလုပ် နာထိုးဝန်ထမ်းမလေးတွေလာရင် သူမတို့မနက်စာထွက်စားကြသည်။ နောက်နာရီခွဲပြန်လာကာ အသီးသီးတာဝန်ခွဲယူပြီး ကိုယ့်တာဝန်ကိုကျေပွန်အောင်ထမ်းရတယ်။

၁၂ထိုးရင်အားလုံးထမင်းစားနား ၁နာရီပြန်စ ၄နာရီခွဲတာနဲ့ အားလုံးအလုပ်ဆင်းကြရ၏။ တစ်နေ့တာကို သူမတို့ဒီလိုပဲဖြတ်သန်းနေကြ။ စနေနေ့ဆိုနေ့တစ်ဝက်နား တနင်္ဂနွေဆိုတစ်ရက်လုံးပိတ်။ စနေနေ့မှာ သူတို့ဝယ်စရာရှိတာဝယ်တယ် တနင်္ဂနွေဆိုအနားယူတယ် လျှောက်လည်တယ်။ ပျော်စရာကောင်းပါတယ် သူမတို့အားလုံး ဝါသနာနဲ့လုပ်တာမို့လို့ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ကအစ ညီအစ်မတွေလိုနေတာ။

ရှင်ရှင်အတွေးနဲ့အတူအလုပ်လုပ်နေစဉ် သူမအနားကို အားလုံးစုရောက်နေတာကို သတိမထားမိ။

"မိရှင်ရှင်"

ဆိုပြီးနား နားကပ်ကာ တခတ်အော်လိုက်မှ ရှင်ရှင်က သူမတို့ကိုမော့ကြည့်လာတယ်။

"ဪ တခတ် ရှင်ရှင်ကိုခေါ်တာ ဘာကိစ္စလဲဟင်"

"မနက်စာသွားစားမယ်"

ထိုအခါကျမှ ရှင်ရှင်နာရီကိုကြည့်မိသည်။ သူမတို့အားလုံး နာရီကိုဆင်တူ
လေးတွေဝတ်ထား၏။ ဒါကလည်း အချိန်တိကျတဲ့စံတော်ချိန်ကြောင့်ပဲ။

"ဟုတ်သား နာရီတောင်ထိုးပြီ "

"ကဲစကားမများနဲ့သွားမယ်"

ရှင်ရှင်တို့အားလုံး သူမတို့စားနေကြဆိုင်သို့ ထွက်လာခဲ့တယ်။

အပိုင်း(၂)

စားသောက်ပြီးဆိုင်ပြန်လာတော့ ရှင်ရှင်တစ်ယောက် နေမရထိုင်မရဖြစ်ပြီး အခုပဲဆိုင်ရှေ့သွားရမှာလိုလို အခုပဲစာရင်းမှတ်ရမှာလိုလိုနဲ့ ဘယ်လိုနေလို့နေရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ ဒါကို တခတ်ကမြင်တော့

"ဟဲ့ မိရှင်ရှင် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ မျက်စိကိုနောက်လို့ "

ရှင်ရှင် တခတ်စကားကြားတော့ တခတ်ဘက်လှည့်ကာ ပြုံးပြပြီး

"မမတခတ် ... ဟီး ... ရှင်ရှင်လေ ရှင်ရှင် ..."

တခတ်သိပါတယ် မနက်ထဲကနေအတ္တကို လေဆိပ်သွားစောင့်မလို့ဆိုတာ ဒါပေမဲ့ မသိချင်ယောင်ဆောင်လိုက်ပြီးတော့ မျက်နှာကိုတည်ကာ

"ဘာမမတခတ်လဲ ရုပ်ကရောဘာဖြစ်နေတာလဲ စပ်ပြီးပြီးနဲ့ ..."

"မမတခတ်ကလည်း ရှင်ရှင်ကလေ ဟို"

"ကဲ ဘာမှဟိုမနေနဲ့တော့သွား မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ လေဆိပ်ကိုသွားမှာမလား ..."

တခတ်စကားကြားတော့ ရှင်ရှင်ကဝမ်းသာသွားကာ

"ဟီး ... ဟုတ်တယ် မမတခတ် ဒါဆို ရှင်ရှင်သွားမယ်နော် မမတို့အားလုံးပဲ ရှင်ရှင်သွားပြီ"

ဆိုပြီး ပိုက်ဆံအိတ်နဲ့ကားသော့ဆွဲကာ ဆိုင်ထဲမှအမြန်ပင် ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ကျန်ခဲ့တဲ့ တခတ်တို့လေးယောက်ကတော့ ရှင်ရှင်ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်ကြတယ်။

"ကဲကဲ မမထာထာတို့ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာလုပ်တော့ ..."

"အင်းတခတ် "

အသီးသီးထွက်သွားပေမဲ့ ပိုးကြိုးကမသွားသေးဘဲ ကျန်နေခဲ့ရာ တခတ် သတိထားမိသွားသည်။

"ဪ ... ပိုးကြိုး ပြောစရာရှိလို့လား"

"ဟုတ်တယ်တခတ်"

"ပြောလေ ဘာပြောမလို့လဲ"

"ဟို ပိုးကြိုးကိုဖေဖေက ကုမ္ပဏီမှာ အရေးကြီးကိစ္စရှိလို့ အဲဒါနဲ့လယ် လောက် လာခဲ့ပါဆိုပြီး စောနကဖုန်းဆက်ပြောလို့"

"သွားလေပိုးကြိုး အန်ကယ်လည်း အရေးကြီးလို့နေမှာ ..."

"ဟုတ်"

အားလုံးက တစ်ခုခုလုပ်တော့မယ် သွားတော့မယ်ဆို ဘာပဲလုပ်လုပ် တ ခတ်ကိုပြောပြီးမှလုပ်ကြသွားကြသည်။ တခတ်က ခေါင်းဆောင်မ ဟုတ်လား တခတ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူတို့အားလုံးကိုလုပ်စရာရှိရင် တိုင်ပင်ပြောဆိုပြီးလုပ်သည်။ သွားရင်လည်း ပြောပြီးမှသွားသည်။ ဒါကြော င် သူတို့လည်း တခတ်မသိရင်ဘာမှမလုပ်။

တခတ်တို့အားလုံးက ညီအစ်မတွေလို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကိုင်းကျွန်းမှီကျွန်းကိုင်းမှီ ကူညီဖြည့်ဆည်းကာ တိုင်ပင်ပြောဆို လုပ်ကိုင် ကြသည်။ တစ်ယောက် ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာကအစ တစ်ယောက်ကသိ သည်။ ဒါကြောင့် အခုလိုစည်းစည်းလုံးလုံးနဲ့ ညီညီညွတ်ညွတ်ရှိတဲ့ တခတ် တို့အဖွဲ့ကို အားလုံးကလေးစားအားကျကာ တခတ်တို့ကို မသိသူမရှိအောင် သိကြသည်။ လူတိုင်းကလည်း တခတ်တို့အားလုံးကိုအတုယူပြီး ချစ်ချစ်ခင်

ခင်နေကြ၏။ သူတို့လိုမျိုးနေတတ်ဖို့ကလေးတွေကို ဆုံးမတယ်။ ဒါတွေ အားလုံးကို မြင်တွေ့နေရတော့ သူမတို့အတွက်ကျေနပ်စရာ။

နေအတ္တ လေယာဉ်ပေါ်ကဆင်းလာတော့ အားလုံးက သည်းသည်းလှုပ် အတင်းပြေးလားကြသည်။ လေဆိပ်လုံခြုံရေးတွေနဲ့ သူရဲ Secretary , Body Guardတွေကလည်း ဘေးကနေ ကာထားပေးထားတာကြောင့် အတ္တသွားရ တာသက်သာတာ မဟုတ်ရင် သူ့အနားကို လူတွေတစ်ပြုံကြီး ရောက်လာ မှာ ...

ရှင်ရှင် နေအတ္တကိုမြင်တော့ အံ့ဩဝမ်းသာပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်ပြီး လက်ထဲက စာရွက်ကိုကိုင်ကာ ကြောင်ပြီးရပ်နေမိသည်။ ဖြူဖွေးတဲ့အသား ရေနဲ့ လက်ရှည်အင်္ကျီကိုတစ်ဝက်လောက် ခေါက်ထားတာကြောင့် ပေါ်လွင် နေတဲ့အကြောစိမ်းလေးတွေ သွယ်လျတဲ့လက်ချောင်းနဲ့ နီရဲစုထွေးနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းတစ်စုံ ဖြောင့်စင်းတဲ့နှာတံ ထူထဲတဲ့မျက်ခုံး စူးရှတဲ့မျက်လုံးတစ်စုံ အဝေးကနေလှမ်းကြည့်ရင်း သူ့ရဲ့စိတ်ရှုပ်နေပုံကိုမြင်ရကာ ယောက်ျားဆန် သလို စိတ်ရှုပ်နေပုံလေးကတစ်မျိုးလေး ဆွဲဆောင်မှုရှိလှသည်။ ထိုပုံစံကို မျက်တောင်မခတ်စတမ်း ရှင်ရှင်ငေးကြည့်နေပြီး သူ့အနားရောက်တော့မှာ ကိုမြင်တော့ ဝမ်းသာအားရအပြေးသွားလိုက်ရာ ခလုတ်တိုက်မိပြီး ရှင်ရှင် တစ်ယောက် အရှိန်နဲ့နေအတ္တရဲ့ဘောင်းဘီကို လှမ်းဆွဲမိလိုက်ရာ နူး လောက်ကနေစပြီး အတ္တရဲ့ဘောင်းဘီပြဲသွားသည်။ ထိုအရာကိုမြင်ပြီး အားလုံးက အံ့ဩကာ အတ္တတစ်ယောက် ရှက်တာနဲ့ ဒေါသရောထွေး သွား၏။

ရှင်ရှင်လည်း လူကြားထဲအခုလိုဖြစ်တော့ ရှက်သလိုလိုဘာလိုလိုနဲ့ နေရာ

ကနေထမလာသေး အတ္တအခုချိန်ထိ သူ့ခြေထောက်နားမှာ မှောက်လျက်
ဖြစ်နေတဲ့သူကြောင့် စိတ်မရှည်တော့

"ဟိတ် ... ဘာလုပ်နေတာလဲ ထတော့လေ ..."

လုံခြုံရေးတွေကလည်း လူအုပ်ကြီးကို ဘေးကနေထိန်းထားတော့ ထို
ကောင်မလေးကိုသွားမထူနိုင် ...

ရှင်ရှင် ရှက်ရှက်နဲ့ ခေါင်းမော့ကာ နေအတ္တကိုသွားဖြဲပြလိုက်သည်။

"ဟီး ..."

အတ္တထိုကောင်မလေးပုံစံကြောင့် ကြောင်သွား၏။

ရှင်ရှင်လည်း မထူးတော့ဘူးဆိုပြီးပုံစံနဲ့ထရပ်ကာ ဖုန်ခါလိုက်သည်။ ပြီး
တာနဲ့နေအတ္တကိုကြိုဆိုဖို့ ရေးလာတဲ့စာရွက်လေးကို ပြန်ကောက်ကာ သူမ
ရဲ့မျက်နှာကိုကာပြီး မပြောမဆိုထိုနေရာကနေ လှည့်ထွက်ခဲ့တယ်။ အတ္တ
တစ်ယောက်ကတော့ ထိုစာကိုဖတ်ကာ ဒေါသပဲထွက်ရမလိုလို ထိုကောင်မ
လေးနောက်လိုက်ပြီး တစ်ခုခုပဲလုပ်ရမလိုလိုနဲ့ သူ့ရဲ့Fanတွေအားလုံးက
လည်း သူနဲ့ထိုကောင်မလေးကို တစ်ခုခုပတ်သက်သလိုပုံစံမျိုးနဲ့ မသင်္ကာ
စွာကြည့်နေကြသည်။ ပြီးတော့ တချို့သတင်းသမားတွေပါ ရှိနေတော့ပို
ဆိုး၏။ စာထဲရေးထားတာလည်းကြည့်ဦး

``ကိုကိုအတ္တကို မြန်မာနိုင်ငံမှကြိုဆိုပါတယ် ပြီးတော့ ကလေးကလည်း
ကြိုဆိုပါတယ် ကိုကိုကိုချစ်တဲ့ Top Fan ကလေးလေး´´

တဲ့ ဘယ်လောက်များ အထင်လွဲစရာကောင်းလဲ။

ရှင်ရှင်တစ်ယောက် လေဆိပ်ကအဖြစ်ပျက်ကြောင့် ဆိုင်ကိုပြန်မသွားရဲ
တော့ သေချာတယ် မနက်ဖြန် သတင်းတက်လာတော့မယ် ဆိုတာကို

ပိုးကြိုး နေ့လယ်ရောက်တော့ တခတ်တို့နဲ့အတူတူစားသောက်ပြီး တခတ် ကိုကြိုပြောထားတဲ့အတိုင်း အားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ကာ သူမဖေဖေရဲ့ အလင်း တမန် 'ကုမ္ပဏီသို့ ကားငှားကာထွက်လာခဲ့သည်။

တခတ်တစ်ယောက် ရှင်ရှင်ကိုစိတ်ပဲဆိုးရမလား ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူး ဖြစ်နေတယ် ဒီပုံအတိုင်းဆို သူမတို့ကားငှားပြန်မှရတော့မယ်။ ကားတစ် ယောက်တစ်စီးစီရှိပေမဲ့ မစီးဘဲ အတူတူတစ်စီးထဲပေါင်းစီးတာ အခုမှဒုက္ခ ရောက်ပြီ ...

"တခတ် ဘာဖြစ်နေတာလဲ ..."

"ဪ ... ထာထာ ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ရှင်ရှင်ပေါ့ ကားယူသွားပြီး အခုချိန်ထိ ပြန်မလာသေးလို့ "

ထိုအခါမှထာထာကသတိရကာ.

"အယ်... ဟုတ်ပါရဲ့ အခုချိန်ထိ ရှင်ရှင်မလာသေးဘူးနော် ညနေတော့ ထာထာတို့ ကားငှားပြန်ရတော့မယ် ..."

"ဟုတ်တယ် ဒီကောင်မလေး ဘာဖြစ်တယ်မသိဘူး ဖုန်းလည်းဆက်လို့မ ရဘူး"

"စိတ်မပူပါနဲ့ ဒီနေ့ ထာထာတို့ စောစောပြန်မယ်လေ ..."

"အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ကိုယ်တွေကပိုင်ရှင်ဆိုပေမဲ့ အခုလိုလုပ်တာမကောင်း ဘူးလေ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့တန်းတူနေရမှာပေါ့"

တခတ်စကားကြောင့် ထာထာပြီးလိုက်မိသည်။ ဒီလိုတွေကြောင့်လည်း သူမတို့တခတ်ကိုလေးစားချစ်ခင်ရတာ။ ဘယ်တော့မှ ငါခေါင်းဆောင် ငါ ပိုင်ရှင်ဆိုပြီး အခွင့်ရေးမယူ အားလုံးနဲ့တန်းတူနေပြီး အကုန်လုံးကိုလည်း ထိုအတိုင်းပဲဆုံးမသည်။

"ဟုတ်ပါပြီ ..."

"ထာထာ လုပ်စရာရှိလုပ်တော့လေ ... တခတ်စာရင်းတွေ ပြန်စစ်လိုက်ဦးမယ် ..."

"ဟုတ် ဒါဆိုထာထာ ဟိုဘက်ဆိုင် သွားလိုက်ဦးမယ်နော် ..."

"အင်း ..."

ပိုးကြိုးတစ်ယောက် ဖေဖေဖုန်းက ခဏခဏဆက်တာကြောင့် အလောကြီးပြီး ကားရပ်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ကျသလောက်ပိုက်ဆံရှင်းကာ အမြန်ပင်ဝင်ခဲ့တော့သည်။ သူမရဲ့တလွဲဖြစ်တတ်တဲ့အကျင့်တိုင်း ရုံးခန်းထဲဝင် ဝင်ချင်း ပိတ်ထားတဲ့မှန်တံခါးနဲ့ဆောင့်မိ၏။ ဒါကို သူမအဖေကမြင်ပြီး လူကြီးတွေ ရှိတာကြောင့် သူမကိုမျက်စပစ်ပြတယ်။ သူမလည်းသဘောပေါက်ကာခေါင်းညိတ်ပြရင်း လက်ကတော့ နဖူးကိုပွတ်လျက် တံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်လာကာ ဖေဖေနားရောက်ခါနီးကျတော့ ခြေထောက်ချင်းလိမ်ပြီး ဖေဖေဘေးမှာ ထိုင်နေတဲ့လူနဲ့ တစ်ဖန် တိုက်မိသွားပြန်သည်။ သူမကနဖူးနဲ့တိုက်မိတော့ နဖူးနာသွားလို့ပွတ်လိုက်ပြီး မော့အကြည့် ထိုလူကတော့ နှာခေါင်းမှာသွေးတွေနဲ့ သူမကိုကြည့်နေသည် ။

"တောင်းပန်ပါတယ်နော် အစ်ကို ..."

ဖေဖေက သူမကိုဒေါသထွက်စွာ အော်လိုက်သည်။

"မိပိုးကြိုးသီ အခုလိုဖြစ်တာ တောင်းပန်တာနဲ့ပြီးမလား ..."

"ရပါတယ်အန်ကယ် ကျွန်တော် ..."

"မရဘူး ဦးလေးကိုကမှားတာ သူ့ကိုခေါ်မိတာ... သွား အခုချက်ချင်း မောင်မူပိုင်ကိုခေါ်ပြီးဆေးခန်းသွား ကားမပါရင် ငါ့ကားကိုယူသွား ..."

ပိုးကြိုးခေါင်းညိတ်ကာ စားပွဲပေါ်ကကားသော့ကိုယူပြီး ထရပ်လိုက်တော့ တစ်ဖန်ထိုလူရဲ့ခြေဖျားလေးတွေကိုနင်းမိသွားပြန်သည်။

မင်းမူပိုင်တစ်ယောက် ထိုကောင်မလေးထရပ်လိုက်တာနဲ့ တစ်ခါသူ့ခြေဖျားလေးတွေကို သူမစီးထားတဲ့ဒေါက်နဲ့နင်းမိတာကြောင့် အသည်းခိုက်မတတ်နာသွားပြီး အော်လိုက်ရာ သူ့အော်သံကရုံးခန်းထဲညံ့သွား၏။

"အား"

သူ့အော်သံကြောင့် ပိုးကြိုးလန့်သွားသလို ဖေဖေကပိုးကြိုးကိုအစောကထက်ပိုဆိုးစွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဖေဖေနဲ့အတူထိုင်နေတဲ့လူကြီးနှစ်ယောက်ကပါ ပိုးကြိုးကိုကြည့်ရင်းခေါင်းခါလိုက်ကြတယ်။
